[నాలుగవ భాగము]

ప్రక్కగా నడుస్తున్న శాన్యోరాని మోచేత్తో పొడిచాను.

"శాన్యోరా! నువ్వా అలా ఉంటే ఎంత బావుంటావ్" ఘస్నగా గొణిగేను.

"బ్రూట్!" కోపంగా చూసింది శాన్యోరా.

ఏమీ ఎరగనట్లు ముందుకి నడిచాను.

రకరకాల ఆకులతో, మట్టలతో కప్పబడిన మట్టి గృహాలు కనబడుతున్నాయి నాకు.

ఓ కుటీరంలోకి దారి చూపించాడు నాయకుడు మమ్మల్ని.

చుట్టూ ఏవో రంగులు వేయబడ్డ మట్టిగోడలు.

నులక మంచంలాంటిది ఉంది గదివారగా. దానిమీద జంతుచర్మాలు మెత్తగా పరచబడి ఉన్నాయి.

మూర్చేడానికి కొయ్యదిమ్మలు ఉన్నాయి.

గోడవారగా కొన్ని ఆయిలు డబ్బాలున్నాయి... అవి...?

మంచం క్రిందనుంచి పొడుగాటి చెక్కపెట్టె లాగాడు నాయకుడు...

దాన్ని మంచంమీద పెట్టి తెరిచాడు.

శాన్యోరా, నేను, ఆశ్చర్యంగా వంగి చూస్తున్నాం అందులోకి.

బట్టలు, ఓ తుపాకీ కొన్ని డైరీలు, ఏవో ఇంగ్లీషు గ్రంథాలు ఉన్నాయి.

అవి చదవమన్నట్లు నా చేతిలో పెట్టాడు నాయకుడు.

ఎవరివా డైరీలు?

ఇంతకుముందు ఆ దీవిలో నాగరికుడు ఎవరైనా ఉండేవాడా?

"తినడానికేమైనా పంపిస్తాను.మీరిక్కడేవుండొచ్చు" అని సైగలుచేసి వెళ్ళిపోయాడు నాయకుడు.

నేనూ, శాన్యోరా ఆ డైరీలమీద పడ్డాం.

* * *

"శాన్యోరా! వుయ్ ఆర్ లక్కీ. ఇండియన్ ఓషన్ దాటి అరేబియన్ సీ ప్రాంతాల్లో ఉన్నాం మనం."

"యు ఆర్ కరెక్ట్ భయంకర్! సముద్ర భూకంపం మనల్ని దారిలోనే లాక్కొచ్చింది. ఏ దక్షిణ ధృవంవైపో కొట్టుకుపోతే దిక్కులేని చావు చచ్చేవాళ్ళం."

సిగరెట్ ముట్టించి మరోటి శానోగ్రాకిచ్చేను.

డైరీ చదవాక మాకన్నో విషయాలు తెల్సాయి.

అది ఆస్ట్రేలియాకి చెందిన ఓ బాటనీ ప్రొఫెసర్‌ది.

వృక్షజలంపై పరిశోధనలు చెయ్యడానిక్కి వచ్చాడు.

ఈ దీవి పేరు ఆయన డైరీలో గూడా లేదు.

అప్పుడప్పుడు గుండెపోటు వస్తోందని రాశాడు.

ప్రొఫెసర్ బహుశా దానివల్లే మరణించి ఉండాలి, నెల రోజుల తర్వాత.

ఈ దీవిలోని ఆటవికులను మార్చి నాగరికులను చెయ్యడానిక్కి ప్రయత్నించాడట. వారి అలవాట్లను, ఆచారాలను, మార్చడానిక్కి ప్రయత్నించడం యిక్కడ నేరంగా పరిగణిస్తారట.

బహుశా ప్రొఫెసర్ వల్లే యింగ్లీషు ముక్కలు నాయకుడికి వచ్చి ఉండాలి.

డైరీలో ఆటవిక భాషలోని దైనందిన కార్యక్రమాల్లో ఉపయోగించే పదాలు యింగ్లీషు అర్థాలతో రాశాడు ప్రొఫెసర్. కొన్నిటిని మెదడులో ముద్ర వేసుకున్నాను. మిగతావి పూర్తిగా రాత్రికి వల్లేవేస్తే వీళ్ళతో స్వేచ్ఛగా మాట్లాడ వచ్చనిపించింది.

మరికొన్ని బాటనీ నోట్సులు... సగం చెద పట్టేసి ఉన్నాయి.

అంతలో తలుపు తట్టిన చప్పుడు వినిపించింది.

లేచి తలుపులు తీసాను.

ఓ పదహారేళ్ళ యువతి తామరాకుల్లాంటి వెడల్పాటి ఆకుల్లో ఏవో పళ్ళు తీసుకొచ్చింది. రెండు దొన్నెల్లో ఏదో ద్రవపదార్థం సెగలు కక్కుతోంది.

నల్లగా వుందామె.

కాని, నిగనిగ మెరిసే ఒళ్ళు.

తలలో చెవిప్రక్కగా పెద్ద పుష్పం ధరించింది.

ఏ అడ్డూ లేని స్తనాల సౌంకం చూసి నా గుండె గుబగుబలాడింది.

ఆహారం ఆమె కొయ్యదిమ్మలమీద పెట్టింది.

నేనా ఆటవిక యువతిని గుచ్చిగుచ్చి పరిశీలించడాన్ని చూసి శాన్యోరా నమిలి మింగేయాలన్నంత కోపంతో నాకేసి చూస్తోంది.

"కిమోనో ఊబ్రె" అన్నాను నవ్వుతూ ఆటవిక యువతితో.

ఆమె ఒక్క క్షణం విస్తుబోయింది, నా కా భాష ఎలా వచ్చిందా? అని.

"సాల్కాతో మాచి" అంటూ నడుం వంచి నవ్వుతూ వెనుదిరిగిందామె.

ఆమె నడుం వంచినప్పుడు, వక్షోజాల యాంగిల్ చూసి, నా ఒళ్ళు ఒక్కసారిగా వేడిక్కినట్లయింది.

ఆమె వెళ్ళిన తర్వాత దఢాలున తలుపులు మూసింది శాన్యోరా.

"ఏమిటి ఆమెతో మాట్లాడావ్?" కళ్ళలో నిప్పులు కురిపిస్తూ అడిగింది శాన్యోరా.

"రాత్రికి వస్తావా? అని అడిగాను. ఇక్కడేదో పెద్ద గడియారాలున్నట్లు 'ఎన్ని గంటలకు రమ్మంటారు' అని అడిగింది. అంతే!" అన్నాను పగలబడి నవ్వుతూ.

"యూ క్రేజీ యానిమల్" అంది కోపంగా, ఓ పండు నా మీదకు విసురుతూ.

దాన్ని సుతారంగా అందుకొని డైరీలో ఒక పేజీ శాన్యోరాకి చూపించాను.

మొదటి పదానికి 'థాంక్స్' అనీ, ఆమె మాట్లాడిన మాటకు 'నో మెన్షన్' అనీ యింగ్లీషులో అర్థాలు వ్రాయబడివున్నాయందులో.

ఓడిపోయినట్లు చూసింది శాన్యోరా. మంచంమీద వాలింది వెళ్ళి.

"డార్లింగ్! ఆమెతో మాట్లాడితే నీకు అసూయ కల్గింది. దట్ మీన్స్ యు ఆర్ లవింగ్ మీ..." అన్నాను ఆమె ప్రక్కగా చోటు చేసుకుంటూ.

"డామ్ యువర్ లాజిక్! బయటకు వెళ్ళి ఏ చెట్టు కిందో పడుకో!" కసిరింది శాన్యోరా.

"ఆలోచించుకో! వారంరోజులదాకా తినొచ్చని నన్ను ఏ జంతువో పట్టుకుపోతే నువ్వొంటరిదాని వవుతావ్. ఒక ఆకులో తిని ఒక పాకలో పడుకోవాల్సినవాళ్ళం. మన మధ్య కోపతేపనూ, కోఆర్డినెన్సూ వుండాలి" అన్నాను, కోపంతో మరింత అందంగా మెరిసిపోతున్న శాన్యోరా మీద బరువుగా వాలుతూ.

సరిగ్గా అదే సమయంలో...

ఏవో కేకలు వినిపించాయి.

ఇద్దరం అదిరిపడి లేచి కూర్చున్నాం.

ఆ కేకలు బయటినుంచి కాదు.

మా గదిలోంచే...!

* * *

"మెన్యూరా!" అన్నాను ఆశ్చర్యంగా అటకమీదకి చూస్తూ.

"నా పేరు శాన్యోరా!" అంది శాన్యోరా.

"నో డార్లింగ్! అటు ఆటకమీది పంజరంలో చూడు. ఆ పక్షిని 'మెన్యూరా!' అంటారు. అవి ఎక్కువ ఆస్ట్రేలియాలో వుంటాయి. అది ప్రొఫెసర్ దై వుండాలి. నెమలి, చిలుక, కోకిల కల్సి ఈ పక్షిగా అవతరించిందా అనిపిస్తుంది. బుద్ధి పుట్టినపుడల్లా మనుషుల కేకల్నీ, రకరకాల పక్షుల కూతలనీ, గొడ్డళ్ళ చప్పుడూ మొదలైనవి చక్కగా అనుకరిస్తుంది. ఇప్పుడు మనం విన్న కేకలు ఆ పక్షి అరిచినదే!" అన్నాను పైకిలేచి పంజరం దింపుతూ.

"ఇంకా నయం. ఏమిటూ అని హడిలి చచ్చాను' అంది శాన్యోరా.

"ఇంకా నయం. ఏమితా అని అదిలి చచ్చాను" అంది విచిత్రంగా తలఊపుతూ పంజరంలోని మెన్యూరా.

"భయంకర్. ఇటీజ్ జస్ట్ మార్వెలస్" అంది ఆ పక్షిని వింతగా చూస్తూ. పంజరంలో ఓ పండు పెట్టాను. మెన్యూరా ఆ పండుని టకటక కొడుతూ తినసాగింది.

శాన్యోరా, నేనూ ఫలాలు ఆరగించాం. ద్రవపదార్థం దేనితో చేసిందో తెలియదు. ఒంట్లో హుషారు వచ్చినట్లుంది తాగింతర్వాత.

"శాన్యోరా! చీకటి పడేలోగా, అలా దీవి తిరిగి వద్దాం. నాయకుడి గూడెంకూడా ఓసారి వెళ్దాం" అన్నాను పైకి లేస్తూ.

"గాడ్ బ్లెస్ యూ!" అంది పక్షి ఏమీ ఎరగనట్లు, మళ్ళీ పండు తింటూ.

అది ప్రొఫెసర్ నేర్పిన మాటలయి వుండాలి. ఇద్దరం నవ్వుకుని బయటికి నడిచాం.

*　*　*

సముద్రతీరంలో శాన్యోరా, నేనూ స్నానాలు చేసి సిగరెట్లు వెలిగించుకొని కబుర్లు చెప్పుకుంటూ మెత్తని యిసుకమీదుగా నడుస్తున్నాం.

"శాన్యోరా! అటు చూడు" అన్నాను ఓ చెట్టుమీద చూపిస్తూ.

నాలుగయిదు చేపలు కొమ్మలమీద ఎగురుతున్నాయి.

వాటికి చిన్న చిన్న రెక్కలు వున్నాయి.

"ఎగిరే చేపలు" అంది వాటివేపు గబగబా నడుస్తూ.

"చేపలు ఎగరటమేమిటి?" అన్నాను వింతగా.

"అదోరకం చేపలు. సముద్రంలో విసుగు పుట్టినప్పుడల్లా బయటికి వస్తాయవి. కాస్సేపు అటూ ఇటూ తిరిగి ఎగిరి మళ్ళీ నీటిలోకి వెళ్ళిపోతాయి" అంది శాన్యోరా.

"వాటిని పట్టుకుందామా?" అడిగేను.

నవ్వుతూ తల ఊపింది శాన్యోరా.

ఆ కొమ్మమీదికీ, యీ కొమ్మమీదికీ కప్పల్లా ఎగురుతున్నాయా చేపలు. నేనుకూడా కుప్పిగంతులు వేస్తూ నాలుగయిదు చేపల్ని పట్టుకొన్నాను. కాని, అవి చేతిలోంచి చటుక్కున జారి ఎగిరిపోయాయి మళ్ళీ.

మిఠాయిపొట్లం కాకి ఎగరేసుకుపోగా ఏడుస్తున్న కుర్రాడిలా ముఖంపెట్టాను శాన్యోరా వేపు చూస్తూ.

"యూ ఫూల్! చంద్రుమట్టి బుర్ర! వాటి రెక్కలు విరిచెయ్యాలి దొరికిన వెంటనే" అంది పకపక నవ్వుతూ శాన్యోరా.

మళ్ళీ గెంతుకుంటూ చెట్లవేపు వెళ్ళాను.

అరగంటలో అరడజను చేపల్ని వేటాడాను.

శాన్యోరా చెప్పినట్లు చేసాను. అవి చచ్చి ఊరుకుని

నా చేతుల్లో మోక్షం పొందాయి.

"ఇవ్వాళ రాత్రికి చేపల పులుసు డార్లింగ్!" అన్నాను చేపల్ని జేబుల్లో కూరుకుంటూ.

అప్పుడే సూర్యుడు అస్తమిస్తున్నాడు. పడమటి ఆకాశం ఎఱుపెక్కుతోంది. "భయంకర్! చాలదూరం వచ్చేసాం. దీవి అంతా చూట్టానికి టైం చాలదు. రేపు మళ్ళీ వద్దాం. చీకట్లో యిలా తిరిగితే ఏ పురుగో, పుట్రో పుణ్యం కట్టుకుంటుంది. లెటస్ మూవ్" అంది శానోర్యరా.

"ఓ. కే" అన్నాను ముందుకి కదుల్తూ.

ఇద్దరం నాయకుడి గూడానికి వెళ్ళాం.

నాయకుడు సాదరంగా ఆహ్వానించి మమ్మల్ని కూర్చొబెట్టాడు.

అతని ప్రక్కగా నిలబడిన యువతికేసి చూసి ఉలిక్కిపడ్డాను.

ఆమే...మాకు ఫలాలు తీసుకువచ్చిన యువతి.

"నా కూతురు జోనా!" పరిచయం చేసాడు నాయకుడు.

నవ్వుతూ తల ఊపాను.

శానోర్యరా బెల్ పాంటులో చెయ్యిపెట్టి ఓ విస్కీ బాటిల్ తీసి నాయకుడి కిచ్చింది. బంగారం రంగులో మెరుస్తున్న విస్కీ బాటిల్ అందుకొని మురిసిపోయాడు నాయకుడు.

చేపల్ని జోనాకిచ్చి వండమని సైగలు చేసాను. ఆమె నవ్వుతూ వాటిని తీసుకుంది.

నాయకుడు నన్ను తెల్లవారుఝామునే లేచి, తిమింగలాల వేటకి సిద్ధంగా వుండమన్నాడు.

మరో అయిదునిముషాలు అతనితో మాట్లాడి మా

కుటీరంలోకి నడిచాం.

లోపల తిమింగలం కొవ్వుతో తయారుచేసిన దీపం వెలుగుతోంది. ఇద్దరం అలసటగా మంచంమీద కూలబడ్డాం.

"భయంకర్! రేపు నేనూ నీతో వేటకి వస్తాను" అంది సీరియస్‌గా శాన్యోరా.

"శాన్యోరా! తిమింగలాల వేట చాల ప్రమాదకరమైందని నాయకుడు చెప్పాడు. దానిగురించి మనకేమాత్రం పరిజ్ఞానం లేదు. పోతే వేటకి రావడానికి నేను ఒప్పుకోడానికి రెండు కారణాలు వున్నాయి. ఒకటి, నేను వెళ్ళనంటే నాయకుడు నాగరికులంతా పిరికివాళ్ళనుకొనే ప్రమాదం వుంది. రెండు, అతనితో కల్సి తిరుగుతూ మరింత స్నేహంచేసి మన మిక్కడ్నుంచి ప్రయాణించడానికి సలహాలు తీసుకోవాలి, ఏర్పాట్లూ చేసుకోవాలి."

"భయంకర్! నీకేదైనా ప్రమాదం జరిగితే, ఒంటరిగా ఈ దిక్కుమాలిన దీవిలో ఏమయిపోవాలి నేను. అలా గన్నందుకు క్షమించు."

నవ్వుతూ ఆమె భుజాలపై చేతులు వేసాను.

"పిచ్చి శాన్యోరా! యుద్ధంలో చచ్చిపోతానేమోనని నేను ఆర్మీలో చేరానా?"

"అయామ్ సారీ డియర్! నీ వాక్చాతుర్యంతో నన్ను మభ్యపెడుతున్నావ్. నేను రాక తప్పదు" అంది దృఢంగా, తల మరోవైపు తిప్పుకొని పడుకుంటూ.

శాన్యోరాని బలంగా నావైపు లాక్కున్నాను. "ఆల్‌రైట్ డార్లింగ్! నేనక్కడ వున్నా నా ధ్యాస ఇక్కడ వుండదన్న గ్యారంటీ లేదు. నాయకుడితో చెప్పి నిన్ను తీసుకెళ్తాను."

"థాంక్యూ!" అంది శాన్యోరా నోరు సున్నాలా పెట్టి.

"ఇట్సాల్ గ్రెట్ డార్లింగ్" అంది మెన్యూరా పక్షి.

"యూ బ్లడీ యిడియట్! నీ పని చూసుకో!" అన్నాను పక్షితో కోపంగా.

"యూ బ్లడీ యిడియట్! నీ పని చూసుకో!" తిరిగి అంది మెన్యూరా.

"అలాగే!" అసహనంగా తల ఊపి, కిలకిల నవ్వుతున్న శాన్యోరా కౌగిలిలో ఒదిగిపోయాను.

శాన్యోరాని నిద్రపుచ్చి మరో గంటతర్వాత లేచాను. తుపాకీ పార్టులు విడగొట్టి చకచకా ఆయిలింగ్ చేసాను. తర్వాత ఆటవిక భాషకోసం దీక్షగా డైరీలు చదువుతూ వుండిపోయాను మరో గంటసేపు.

* * *

సముద్రంలో చిన్నచిన్న కెరటాలు పరిగెడుతున్నాయి.

పాటలు పాడుతూ ఆటవికులు బలంగా తెడ్లు వేస్తున్నారు.

పడవ మెత్తగా ముందుకి జారుతోంది.

వృద్ధనాయకుడు అసహనంగా కదుల్తున్నాడు.

అప్పటికి సముద్రంమీదకి వచ్చి గంటపైగా అవుతోంది.

ఇప్పటిదాకా చిన్న తిమింగలపిల్లకూడా తటస్థపడలేదు.

పడవ కదుల్తుంటే తుపాకీ ఓ చేత్తో పట్టుకొని పడవ తాళ్ళు మరోచేత్తో పట్టుకున్నాను.

"తిమింగలం మాంసం తిని ఎన్నాళ్ళో అయింది, నాకు పిచ్చెక్కుతోంది...పదండి ... పదండి ... బద్ధా

యిలూ..." అరుస్తున్నాడు నాయకుడు.

కొద్దిదూరంలో వున్న శాన్యోరా పెద్ద కేక పెట్టింది.

"భయంకర్! ఇటువైపు ఓ తిమింగలం వస్తోంది."

"ఏమిటి అమ్మాయి అంటున్నది?" అడిగాడు నాయకుడు.

ఆమె విసిరిన బైనాక్యులర్స్ అందుకున్నాను. ముందుకి చూశాను బైనాక్యులర్స్ కళ్ళముందు పెట్టుకొని.

ఓ ఫర్లాంగు దూరంలో తిమింగలం యిటువైపే వస్తోంది.

చుంయ్... చుంయ్... అన్న చప్పుడు దూరంగా వినబడుతోంది.

అది తిమింగలం నిశ్వాసాలు.

అవే వాటి ఉనికిని తెలిపే ప్రథమ సూచికలు.

రేంజ్ స్క్రూ సరిచేసి బైనాక్యులర్స్ నాయకుడి కళ్ళ ముందు పెట్టాను.

నాయకుడి ఆనందానికి అవధుల్లేవు.

"లాగండ్రా మొద్దులూ... ఈటెలు సిద్ధం చేసుకోండి..." అంటూ అరిచాడు.

మరో క్షణంలో తిమింగలం ఏనుగులా నీరు చిమ్ముతూ పడవకు ముప్ఫై గజాల దూరంలోకి వచ్చేసింది.

నా గుండె దడ దడ లాడింది.

గుద్దేస్తుందేమో పడవని!

"శాన్యోరా! బీ కేర్‌ఫుల్ తాళ్ళు గట్టిగా పట్టుకో."

అంతే! ఉన్నట్టుండి డప్పుల్లాంటి వాయిద్యాలు దిశలు దద్దరిల్లేటట్లు డమ...డమ... మ్రోగసాగాయి. ప్రత్యేకంగా నియమించిన నలుగురు ఆటవికులు ఆ డప్పు బ్రద్దలు కొడుతున్నారు.

వాళ్ళ వుద్దేశ్యం నాకు అర్థమైంది.

ఢమ... ఢమ... ఢమ... ఢమ... చప్పుళ్లు గుండెలు అదిరేటట్లు వినబడుతున్నాయి.

పడవ వైపుకు వచ్చేస్తున్న తిమింగలం ఆ చప్పుడుకి బెదిరి ప్రక్కగా తిరిగింది. ఆ తిరగడంలో పడవను రాచు కుంటూ వెళ్ళింది.

క్షణంలో ప్రమాదం తప్పింది. ఒక్కసారిగా పడవ ఎడంవైపుకు వాలిపోయి మళ్ళీ యథాప్రకారం వాలి పోయింది.

నాయకుడు ఆటవిక భాషలో, నేను డైరీల్లో చదవని పదాల్ని ఉచ్చరిస్తూ అరిచాడు.

తిమింగలం అప్పుడే నీటిలో మునక వేయబోయింది.

అప్పటికే ఆలస్యం అయింది.

అంతే! దాదాపు నలభై ఈటెలు రివ్వున గాల్లోకి ఎగి రాయి.

అదే సమయంలో తుపాకీ, తిమింగలం ముఖాన్ని గురి పెట్టి రెండుసార్లు పేల్చాను.

ఏ ఒక్కటో, రెండో, ఈటెలు లక్ష్యం తప్పి సము ద్రంలో పడ్డాయి.

మరో రెండు ఈటెలు దాని శరీరం మీదుగా జారి, సముద్రంలో పడ్డాయి.

మిగతావన్నీ సూటిగా తిమింగలం శరీరంలో నాటు కున్నాయి.

తిమింగలం_ఇప్పుడు పర్వతం లాంటి ముళ్ళ పందిలా అగపడుతున్నది.

సాగర భీభత్సం చేస్తూ తిమింగలం బాధగా పొర్ల సాగింది.

అది నీటిలో దెబ్బతిన్న యుద్ధనౌకలా వుందిప్పుడు.

"కొంచెంసేపటిలో మరణిస్తుంది" అన్నాడు గర్వంగా బుగ్గమీసాలు సవరించుకుంటూ నాయకుడు. "కొంచెం దూరంగా నడపండిరా మొద్దులూ! సగం ప్రాణంతో లేచి మనమీద పడగలదు" హెచ్చరిక చేసాడు నాయకుడు.

పడవ వెనక్కి కదిలింది.

తిమింగలం శరీరంనుంచి ఎఱ్ఱని వరదలు కొండలమీంచి జాలువారే జేగురు సెలయేళ్ళలా ప్రవహిస్తున్నాయి.

బాధాగ్రస్తమైన దాని శరీరం నెత్తురులో పొర్లుతోంది.

కొన్ని ఫర్లాంగుల దూరం సముద్రంలో విస్తరించింది రక్తం. సముద్రం మధ్యలో వెలసిన ఆ ఎఱ్ఱ సరస్సులో పడ్డ సూర్యకిరణాల అరుణ కాంతులలో అందరి ముఖాలు ఎఱ్ఱగా కనబడుతున్నాయి.

అంతసేపూ, ఒకదానివెంట ఒకటిగా నీటిబుడగల వరుసలు తిమింగలం శరీరంనుండి క్షణంక్షణం నశిస్తూ, పైకి వస్తూ నేవున్నాయి.

సంతోషంతో పిచ్చికేకలు వేస్తున్నారు ఆటవికులు.

"తర్వాతేం చేస్తారు?" ఆతృతగా అడిగేను నాయకుడ్ని.

"నీకు మా భాష బాగానే వచ్చింది. నీ తుపాకీగుళ్ళు దాని మొండానికీ, తలకీ మధ్య తగిలేయి" అన్నాడు నాయకుడు నా భుజం తడుతూ.

నవ్వి ఊరుకున్నాను.

"తిమింగలం ఎంతో పెద్దదయినా, దాని తలకాయ

చాల తేలికగా ఉంటుంది. తిమింగలం శరీరంలో చాల తేలికైన భాగం అదే! అందువల్లే అది సునాయాసంగా దాన్ని గాల్లోకి ఎత్తుతుంది. యిప్పుడు ఆ తలకాయకు ఉచ్చు వేసి మన పడవ దగ్గరగా లాగుతాం." అంటూ నాయకుడు వెనుదిరిగి ఆటవికులకు గబగబా ఆజ్ఞలు జారీ చేసాడు.

శానోర్యరా "అబ్బ! గండం గడిచింది" అంటూ నా వెనక్కి వచ్చింది.

పడవ తిమింగలం వేపు కదిలింది.

ఇప్పుడు దాని శరీరంలోంచి నిశ్వాసానికి సంబంధించిన నీటి ధారలు రావడం లేదు. అంటే అది మరణించిందన్న మాట!

బలమైన త్రాళ్ళు తిమింగలం వేపు విసిరారు ఆటవికులు. అవి దాని తలకు ఉచ్చులు పడ్డాయి.

సరిగ్గా అదే సమయంలో మరోవైపు నుంచి తాళ్ళు వచ్చి అదే భాగంలో ఉచ్చులు పడ్డాయి.

అంతా అదిరిపడి అటువేపు చూశాం.

* * * *

తిమింగలం అవతలవేపు మరో నాటు పడవ ఆగివుంది. అందరూ ఎఱ్ఱని దేహాలతో, కండలు తిరిగిన మనుషులు వున్నారు. ఒళ్ళంతా విచిత్రంగా రంగులు పూసుకొని వున్నారు.

—(సశేషం)